

Inge de Bever

1958

Wie ben ik?

Na mijn studie klassieke talen in Leiden heb ik enkele jaren met veel plezier les gegeven, onder meer op het Christelijk Gymnasium Sorghvliet in Den Haag. Vervolgens heb ik een tweede opleiding gedaan en een carrièreswitch gemaakt: het grootste deel van mijn loopbaan heb ik een eigen PR- en communicatiebureau gehad, waarbinnen ikzelf als tekstschrijver en redacteur werkzaam was. Taal, tekst en literatuur zijn dus altijd rode draden geweest in mijn leven. Daarnaast speelt muziek een belangrijke rol. Ik zing al heel mijn volwassen leven (mezzosopraan), speel (gebrekkig) piano, en recentelijk heb ik van een goede vriend een cello geërfd, waarop ik probeer te leren spelen.

Ik ben getrouwd en heb een zoon, een schoondochter en een kleindochter.

Waarom schrijf ik?

Als student droomde ik er al van om ooit nog eens een boek te gaan schrijven, en toen ik halverwege de vijftig was ben ik die droom gaan verwezenlijken. Mijn eigen leven bood voldoende aanknopingspunten om een literair debuut mee te vullen. Bij mijn huwelijk in 1980 met een Turkse man kreeg ik een heel land cadeau, een cultuur, een samenleving, een taal en een schoonfamilie die mijn leven verrijkt en gekleurd hebben. Ik kwam terecht in een segment van de Turkse maatschappij dat bij veel Nederlanders onbekend is: een hoogopgeleid, seculier, Kemalistisch milieu, waardoor mijn perspectief mogelijk interessant kon zijn voor een Nederlands lezerspubliek. Dat bracht mij ertoe mijn ervaringen in een boek vast te leggen.

Wat schrijf ik?

In 2019 verscheen mijn literaire debuut *Moederland, een vrouwenleven in twee culturen* bij Uitgeverij Van Oorschot. Deze autobiografische roman laat zien hoe ik mij in de loop van ruim veertig jaar een plek heb veroverd in de Turkse samenleving, in een cultuur en een familie die mij aanvankelijk vreemd waren, maar waarin cultuurverschillen uiteindelijk veel minder groot bleken te zijn dan ze leken.

De relatie met mijn Turkse schoonmoeder speelt een sleutelrol in het boek, en ook daarvoor geldt dat aanvankelijke reserves en argwaan uiteindelijk plaatsmaakten voor begrip en waardering.

Aan deze debuutroman heb ik met zoveel plezier gewerkt dat ik het zeker niet bij één boek wil laten. Intussen zijn twee korte verhalen van mijn hand verschenen in het literaire tijdschrift *Tirade*, en momenteel werk ik aan een tweede boek, ditmaal een kroniek van de familie van mijn moeder, een geschiedenis van zes generaties sterke vrouwen.